

Naj plača, kdor ostane živ

Novi stanovanjski zakon, sprejet v preteklem letu, je prinesel marsikaj novega. Med novostmi določa tudi lastno udeležbo v višini 20 odstotkov vrednosti stanovanja za dobo desetih let vsakemu novemu nosilcu stanovanjske pravice s tem, da dobi soudeležben znesek vrnjen po preteku te dobe. Do tu vse lepo in prav.

Po določenih omenjenega zakona so oproščeni lastne udeležbe le člani družinske skupnosti: zakonski tovariš, nedoletni otroci, partner izvenzakonske skupnosti in vse vzdrževane osebe, tako zaradi bolezni kot trajne invalidnosti.

Ko so novi stanovanjski zakon sprejemali delegati raznih skupnosti, med njimi tudi delegati upokojenec, se nihče ni resneje poglobil v nova določila o participaciji, niti ni pomislil, kaj to določilo prinaša že ostarelim, upokojenim občanom, ki žive izključno od pokojnine in niso več sposobni za kakršnokoli delo.

Oglejmo si primer dveh sester, ki živita v povprečnem dvosobnem stanovanju v družinski skupnosti več desetletij, stari pa sta med 65 in 80 leti. Starejša sestra – nosilka stanovanjske pravice – je pred nedavnim umrla.

Družinska skupnost dveh sester v našem primeru ni priznana. Prav tako ne priznava novi zakon tudi skupnosti med ostarelo materjo in njeno hčerko, ki je tudi že upokojenka, ali med bratom in sestro. Kadar nosilec stanovanjske pravice umre, mora drugi stanovalec položiti za pridobitev pravice nosilca stanovanja svojo participacijo v višini 20 odstotkov vrednosti stanovanja; za stanovanje, v katerem živi že desetletja. Nihče od delegatov – upokojenec na vseh nivojih ni ob sprejemanju tega zakona pomislil na življenjsko pomemben problem, ki nastane za te ostarele občane na primer:

– kej dobiti denar (v mišlih imam stare milijone),
– vemo, da znaša pov-

prečna pokojnina 15.000 dinarjev, kdo jim bo posojilo nudil,

– kako ob takih dohodkih posojilo vračati in končno, ali bo posojilojemalec čez desetletja, ko naj bi bila participacija plačana, sploh še živ.

Kockanje Trubarjeve ulice – v isti ravnini

Iz časopisnih poročil smo zaznali, da imajo pri Komunalnih gradnjah še vedno dovolj tlakarjev, ki še znajo polagati kamniti tlak vsake vrste.

Tako bomo vendar obnovili tlak iz drobnih porfirnih kock vsaj na ozkih neprometnih odsekih Trubarjeve ulice, kjer skušamo ohraniti vse stare obcestne objekte.

Pred leti smo začeli preurejati hiše, ulice in trge v starem delu Ljubljane. Ljubitelji starega mesta smo vztrajali, da po odstranitvi tramvajskih tračnic tlakujejo vozišča s kockami. Preozke hodnike za pešce naj bi opustili, vso širino ulice tlakujejo v eni sami ravnini, kakor je bilo to že stoletja v navadi.

Ostarele, nemočne občane, ko se znajdejo v takih ali podobnih situacijah, moramo nujno zaščititi in jim na starost nuditi prepotreben občutek socialne varnosti, ki ga pa v danem primeru nimajo!

BOJAN LUBEJ

Ob velikem odporu tajništva za notranje zadeve in zaščitnikov avtomobilskega prometa smo tedaj uspeli tako tlakovati samo Jurčičev trg, ulico Pod Trančo, Gallusovo nabrežje, Ribji trg, Hrenovo ulico in delno tudi Mestni in Stari trg tik pod Trančo.

Že tedaj smo dokazali, da je tlakovanje brez dvignjenih hodnikov za pešce v ozkih ulicah znatno boljše rešitev tako za občasna vozila kakor za pešce, ki se na zelo ozkih hodnikih zelo težko srečujejo in umikajo drug drugemu.

Tedaj smo napravili veliko tehnično napako, ko nismo vsaj na celotnem Starem trgu uspeli enotno tlakovati

vozišča, brez sedanjih dvignjenih robnikov za preozke hodnike za pešce.

Pred leti smo urejali Čopovo in Nazorjevo ulico s plemenitim tlakom in začasnim asfaltom. Zavestno smo upoštevali vse prednosti, ki jih ima za pešce ulica brez dvignjenih in ozkih hodnikov. Po ogledu sedanjih del v Trubarjevi ulici odločno podpiram sklep, da vsaj ozke odseke te zelo stare mestne vpadnice tlakujejo samo z malimi kockami in v isti ravnini, kakor imamo sedaj že zgrajene dvignjene hodnike za pešce, ki so pa vsi preozki.

Samo če bomo tlakovali Trubarjevo ulico v eni sami ravnini, bomo imeli vsi – pešci in avtomobilisti – dovolj široko prometno površino. Sedanji hodniki iz porfirnih plošč in s širokimi granitnimi robniki ohranimo, novo vozišče pa dvignimo v enotno niveleto s cestnimi požiralniki v sredini vozišča. Rešitev je v Ljubljani in v svetu preizkušena.

CIRIL STANIČ

PIONIRSKA ZADRUGA NA LEDINI ŽE USPEŠNO DELA

Najprej so ličkali, zdaj pletejo

Ni dolgo, odkar je na osnovni šoli Ledina v naši občini začela delovati pionirska zadruga in že je pokazala sadove svojega dela. V kratkem času so pridne otroške roke naredile toliko izdelkov, da so jih že prodajali v prostorih krajevne skupnosti Tabor.

»Otroci so neverjetno navdušeni nad delom in v pionirski sobi ali katakombi, kakor rečemo temu kletnemu prostoru, je skoraj vedno živžav,« je povedala Alenka Kozinc, ravnateljica šole, ki si prizadeva, da bi uveljavili družbeno-

nas usmerja,« so rekli šolarji sedmega in osmega razreda, ko so fantje pripravljali koruzne liste, da so jih dekleta potem pletle v kito.

Seveda, tudi mentorjem gre zasluga za navdušenje, ki vla-

enega bodo vsak čas kupili, da bodo šivali izdelke, ki so lepi za oko in še uporabni za nameček. Pričakujejo, da bodo šli v denar zlasti decembra, ker so primerni za darila.

Z zadrugo pa se pionirji Ledine hkrati vključujejo tudi v Jugoslovanske pionirske igre, ki tečejo pod geslom »pionirji veselo na delo«. Po besedah ravnateljice se nameravajo povezati s sosednjo Kartonažno tovarno in delati tudi zanje.

A. ADAMIČ Mladi zadržniki na OŠ Ledina pri svojem delu

Pionirji OŠ Ledina se zahvaljujemo tovarišici Hrenovi (Rosmanova 12) za podarjeni šivalni stroj naši šolski zadrugi

za PO Nede Geršič
Petra

koristno oziroma proizvodno delo tudi v oddelkih te šole, ki delujejo v Kliničnem centru, kajti z delom se bolni otroci zamotijo in pozabijo, da niso v krogu svojih.

»Pohvalite naše mentorje, zlasti tovarišico Badovinac, ki

da med učenci. V pionirski sobi je živahno. Učenci se tam zadržujejo tudi ob prostem času, ker šola pač ni celodnevna zaradi prenatrpanosti. Nekateri si jemljejo delo tudi domov. Zanimivo je, da je v sobi tudi šivalni stroj in še

Delegacija pionirjev v Skopju

12. in 13. novembra se je delegacija centrskih pionirjev (sestavljali so jo najboljši pionirji iz vseh pionirskih odredov naše občine) udeležila srečanja pionirjev glavnih mest republik in pokrajin, ki ga vsako leto organizira v počastitev osvoboditve Skopja mestni svet zveze pionirjev Skopje. Namen srečanja je predvsem zblíževanje pionirjev vseh narodov in narodnosti, temu ustrezen pa je tudi program bivanja v glavnem mestu Makedonije. Pionirji so se vrnili s srečanja polni nepozabnih vtisov in, kot je že navada, s polno beležnico naslovov ter telefonskih števil. »In kdaj se ponovno vidimo?« so se spraševali ob slovesu. »Na delovni akciji v Zagrebu in v Ljubljani, ko bomo ljubljanski pionirji organizirali v okviru manifestativnega poho-

da Ob žici okupirane Ljubljane podobno srečanje pionirjev glavnih mest in republik!«

Tako se tkejo prve, pionirske vezi, ki z leti preraščajo v trajnejša prijateljstva.

Strelišče v prostorih ESS

V prenovljenih kletnih prostorih so učenci srednje ekonomske šole Boris Kidrič v Ljubljani ob sodelovanju krajevne konference ZRVS Gradišče uredili avtomatsko strelišče za zračno puško. Otvoritve strelišča so se udeležili člani predsedstva KK ZRVS, predstavniki DPO KS Gradišče, predstavniki občinske in mestne organizacije ZRVS in vojašnice Boris Kidrič.

Predsednik KK ZRVS je izročil članom strelskega krožka šole dve avtomatski napravi, štiri zračne puške s tarčami in diablo s krogličami. Mentorstvo nad delom krožka je prevzel član KK ZRVS Samo Tekavec.

IVAN HAFNER

Grajsko pobočje še ne bo videlo sekir

Grajsko pobočje že dolgo čaka na ureditev in spomladi je bilo že trdno odločeno, da bodo tam končno zapele sekire. A za zdaj je še vse tiho. Tudi v Dogovorih smo napovedali dela na pobočju, kajti ostarela in bolna drevesa ter zemlja brez podrasti že ogrožajo hiše pod hribom.

In zakaj je vse skupaj zastalo? Eden od razlogov je tudi ta, da se pri Rastu bojijo poseka na takšnih strminah. Zavarovati morajo tako delavce kakor tudi hiše in spodaj živeče stanovalce. To pa ni lahko. Rast ni ravno najbolje opremljen za takšne podvige. Zato se je obrnil na gozdno gospodarstvo, a se je, kot kaže, nekaj zataknilo.

Videti je, da je vmes tudi cena, saj bi poseg veliko stal. A ne le cena. Malce jih je strah tudi občutljivosti Ljubljančanov, saj je znano, da poskočijo v zrak za vsako posekano drevo. Zato so pri Rastu posebej sklenili, da bo posebna komisija določila vsako drevo posebej, ali naj pade ali naj raste naprej. Tako grajsko pobočje še nekaj časa ne bo videlo sekir. Ko jih bo, pa bo to najbrž povzročilo precejšen hrup.

Previdnost pri tem ne bo odveč. Preklemsko žalostno bi bilo, če bi se lepega dne zbudili in zagledali pred seboj golo grajsko pobočje. Po drugi strani pa bi nas še bolj zabolelo, če bi se podrlo kako drevo in bi se zato sprožil plaz in za nameček povzročil še nesrečo pod seboj.

A. A.

Varstvo med počitnicami

Zveza prijateljev mladine Ljubljana Center poziva starše učencev od 1.-4. razreda osnovnih šol občine Ljubljana Center, da, v kolikor med zimskimi počitnicami potrebujejo za svoje otroke počitniško varstvo, sporočijo potrebe šoli, ki jo otrok obiskuje.

Varstvo bo organizirano vsak dan od 6.-16. ure v Pionirskem domu – Centru za kulturo mladih. Prijavljeni bodo prejeli podroben program počitniškega varstva.

Prireditve ob 40-letnici AVNOJ

V sredo, 23. novembra je bila v avli osnovne šole Tone Tomšič osrednja prireditve centrskih pionirjev v počastitev 40-letnice AVNOJ. Osrednji program je bilo kviz tekmovanje na temo »40 LET AVNOJ«, v katerem so tekmovale ekipe mladih zgodovinarjev iz vseh sedmih osnovnih šol. Posamezne naloge kviza so s kulturnimi nastopi povezovali člani šolskega kulturnega društva Tone Čufar.

Kviz je bil zanimivo sestavljen, živahen, vendar tudi zahteven in tekmovalne ekipe so morale pokazati kar precej znanja. Prvo mesto je osvojila ekipa osnovne šole Tone Čufar. Kviz je povezoval Mitro Trefalt.

Ob koncu tekmovanja je zbrane v imenu pokrovitelja tekmovanja, Skupščine občine Ljubljana Cen-

ter, pozdravila podpredsednica Ljuba Dovgan in podelila tekmo-

valcem in mentorjem knjižne nagrade.

Pred dnevom republike so se mladi zgodovinarji na osnovni šoli narodnega heroja Toneta Tomšiča pomerili v znanju na temo 40 let AVNOJ. Tekmovanje so pripravili v sodelovanju Zveze prijateljev mladine občine Ljubljana Center, v avli osnovne šole pa se je zbralo kar precej poslušalcev.

Foto: TOMAŽ SKALE